

nak. Ennek a szinpadszeretetnek volt gyümölcse a „Kapisztrán”, című történelmi színműve, amelyet először Gyöngyösön mutattak be. A Fővárosi Nyári Színház 1921 október 6-án játszotta ezt a darabot, a sajtó és a közönség egyhangú elismerése mellett.

Zágon István, író sz. 1893-ban, Tiszaszőlősen, (Heves m.). Középiskoláit Zentán, a műegyetemet Pesten végezte. Első szinpadai műve: „Jack”, kom. 3 f. Bem. Szegeden, 1918-ban. 1921-ben vezetője az Andrássy-uti Színháznak. Itt kerülnek színe kupléi, egyfelvonásosai: „Vélemény dógába”, „Kigyütt az igazság”, „Tavaszi”, „A Káldy-pipa”, „Sakmatt” stb. Fordításai és átdolgozásai közül megemlékezésre méltók: „A kék mazur”, operett, (Stein, Jenbach—Lehár), „A rózsalány”, Verneuil-Caryll, szintén operett), „Csattan a csók”, Barde-Yvain, (operett), továbbá: „Darázfészek”, (A. Duer-Miller és Róbert Milton), „Agglegény-apa”, (E. Childs Carpenter), „Fruska”, (Barry Connors), „A család esze” (Lawrence Johnson), bem. Belvárosi Színház, 1931. jan. 10. — Eredeti háromfelvonásosai: „Marika”, (1925. Budapest, Renaissance Színház), ugyanez színrekerült a Burgtheater előadásában Bécsben, továbbá Olaszországban, Hollandiában, Svájcban és Spanyolországban. „Szegény leányt nem lehet elvenni” (Budapest, Belvárosi Színház, 1928), ugyanez színrekerült Hollandiában, Bécsben, Hamburgban, Berlinben és Newyorkban. 1928 november óta a „Nemzeti Ujság” munkatársa, ahol karcolatokat és színikritikákat ír. Ugyanott jelent meg két regénye: „Rózsakirálynő” és „Timár Böske hozománya”. — Neje: Verő Márta, volt színésznő. (L. o.)

Zágrábi magyar színészet. (Lásd: Magyar színészet külföldön.)

Zahler Erzsébet, színésznő, sz. 1901. dec. 1-én, Budapesten. 1924-ben végezte a Színművészeti Akadémiát. 1924 szept. 1-től a Teréz-köruti Szinpad tagja.

Zahler Magda, táncosnő, sz. 1905-ben, Budapesten. Szinpadra lépett: 1920-ban.

Pallay Anna táncakadémiáját végezte. 1924-ben a Royal Orfeum tagja.

Zajonghy Elemér, tenorénekes, sz. 1845 dec. 28-án, Mohácson, — megh. 1899 márc. 6-án, Nagyikindán. Atyja Brummer, tekintélyes kereskedő volt, s fiát is ennek szánta. De Z. a gimnáziumot végezve, otthagyta a boltot, ügyvédnél, majd jegyzőnél dolgozott, végre 1867-ben Szigeti Imre társulatának tagja lett. 1874 máj. 9-én már fényes operai szerepben mutatkozott be, Kolozsvárott, mint Lyonel („Mártha”), 1876 márc. a budapesti Nemzeti Színház szerződött. Játékokoperákban szépen megállta a helyét; majd a Népszínház segédtenoristája lett, de 1880 nyarán visszatért Kolozsvárra, csak egy-egy nyári évadban láttuk a Budai Szinkörben. Az egész ország ismerte és kedvelte: volt Aradi Gerő, Mosonyi Károly (1883-4), Tóth Béla (1885), Dombay Mihály (1889), társulatánál; 1890-ben maga is igazgató lett. De 1894-ben Rakodczay Pálhoz szerződött, utóbb Deák Péterhez. Halmay Imre társulata adta meg a végzettséget az elég korán elköltözött művésznek. — Első neje: Lucsák Jozefin volt, 1878 aug. óta; második neje Pethő Julia, sz. 1856 márc. 3-án, Debrecenben s már 1872-ben lépett szinpadra; 1909 óta nyugdíjas. Z. fia, szintén Elemér, tenorista, már 30 éves pályáját jubilálta. 1911-ben Komjáthy János társulatánál volt.

Zala Karola, színésznő, sz. 1879-ben, Nagyváradon. A Színiakadémiát végezte, 1907-ben. 1907 október 1-től a Magyar Színház tagja. Főbb szerepei: özv. Tassy Lászlóné (Párizsi divat), Lina (Olympia), Szultanovné (Hotel Imperial), Gertrud (Hamlet), stb. Egyike a legszerényebb és a legértékesebb epizódszínésznőinknek, az elért sikereivel az ismertebb művészek sorába lépett.

Zalaegerszegi színészet. Zalaegerszegen a 30-as években Déryné is működött. 1839 aug. havában itt járt színészek: Balogh és neje, Bács, Farkasné, stb. A „Honművész” tudósítása szerint a színteremben pipáztak. (Lásd: 1839.